

ואז הוא שואל אותי 'קיבלת רשות מהרבי לצאת ממערכת הביטחון?'

הוא נסע לחו"ל תחת שם בדוי, בעניין רכישת צוללות עבור צה"ל, קיבל בחלוקת דולרים ברכת מאנוגה הצלחה וחטף צעקת 'אפיקורוס!' באמצע חתונה • זהו סיפור חייו של עורך דין שמשון הלפרן (70) מקרני שומרון, שלכלל אורכם לא נותנים לו לסטות יותר מדי לצדדים, ומכוונים אותו מלמעלה: חב"ד, זו הדרך • מה הן תורת אמת ותורת חיים על פי הרבי, וכיצד הוראתו הקדושה הייתה חלק מהניצחון הישראלי במלחמת יום הכיפורים?

במיוחד, אומר לו האיש, חבר בכולל הפנסיונרים המקומי. 'מאיזה כרך זה היה, אמרת?'

'ליקוטי שיחות חלק א', עונה בן שיחו, מתניע. 'ובהתוועדות היית?'

'ודאי', עונה הפנסיונר, כמעט בעלבון. 'שאני לא אגיע בי"ט כסלו?! והנהג מחייך ומנופף בידו לשלום. באותה יד, הוא פונה ליישר את הכיפה הסרוגה שלראשו. כן, גם אתם הייתם סבורים עד לרגע זה כי מדובר בשליח, מנהל בית חב"ד המקומי? זהו, שלא. האיש הנמרץ בן ה-70, עם המבטא האמריקאי, הוא בעל כיפה סרוגה, עורך דין ומתנחל אידיאולוגי נחוש, מחויט ומעונב בחיך רחב. בשבת, הוא מעיד בפנינו, הוא מתפלל חגור בגארטל, ולאורך כל תחנות

• בני סמולסקי •

הוא נכנס אל בית הכנסת בצעד מהיר, ערימת עלוני שיחת השבוע, ליקוטי שיחות ודבר מלכות בידיו. מניח אותה במקום הקבוע, מיישר את הדפים העליונים ופונה לצאת. עוד מעט שבת. בחוץ הוא פוגש שניים מתושבי היישוב. 'להתראות היום בערב אצלי בבית אחרי הסעודה', הוא מזכיר להם, והם מנידים בראשיהם בחיוב. לרגע לא חשבו לפספס, או לשכוח את התוועדות ליל שבת בקרני שומרון.

הוא כבר מתניע את הרכב, כשמישהו דופק לו על החלון. 'השיעור השבוע היה מדהים ואקטוקאלי

חייזר, יד נעלמה כיוונה אותו מלמעלה, תמיד אל אותו מקום: חב"ל.

אז מה אתה היום? אנחנו מקשים.

שמשון הלפרן צוחק, והקמטים סביב עיניו מעידים, יותר מעל שנותיו, על מנהגו להרבות בצחוק. חכו לסוף, הוא מציע לנו, אולי השאלה הזו תהיה מיותרת.

אז אנחנו מחכים, ורק נרמוז לכם, כי הרבה לפני הסוף כבר גילינו את התשובה.

חב"ד מכל הצדדים

צפון קנדה, בית דתי ואבא שמכהן כרב צעיר לקהילה המקומית, כך נראה ערש הולדתו של שמשון. בהיותו בן שלוש, עברה המשפחה למסצ'וסטס, ארה"ב, שם שימש אביו כרב בגרינפילד. כשהיה בערך כבן 10, הורגש ביתר שאת, חסרונו של מוסד חינוכי מתאים לילד שומר תורה ומצוות, ודודו, הרב לייבל קרמר, הציע לשלוח את שמשון הצעיר לשיבת חב"ד במונטריאול, קנדה.

"אחותו של אבא שלי ע"ה, היא אלמנתו של הרב קרמר, שליח מפורסם וממקימי הישיבה במונטריאול. כל ילדיהם ורבים מנכדיהם הם שלוחים היום, ביניהם הרב יוסף קרמר בטבריה, ראש ישיבת אוהלי יוסף יצחק בקראון הייטס הרב מיכאל קרמר וכן הלאה.

"למדתי כמה חודשים בקנדה, ואז עברה משפחתי לדטרויט ואני שבתי הביתה ולישיבת בית יהודה במקום. בית הכנסת בו כיהן אבי, עבר כמה גלגולים ותהפוכות, התאחד עם כמה קטנים והחליף כתובות עד שהגיע לפרבר די מרוחק, ובכל זאת המשיך אבא לשמש כרב המקום במשך 30 שנה. אני כבר לא הייתי שם. בגיל 14 הלכתי ללמוד בישיבה התיכונית של ישיבה-יוניברסיטי ואחר כך בישיבה-קולג', ועשיתי תואר BA בספרות. בהיותי בן 20, התקבלתי ללימודי משפטים באוניברסיטת הרווארד, אבל לפני כן – שנה בישראל".

הייתה זו פעם ראשונה של הצעיר היהודי בארץ. למרות שהצליח לעמוד בדרישות הכניסה של האוניברסיטה היוקרתית, לא יותר על המלגה שקיבל מהישיבה-יוניברסיטי, שאפשרה לו שנת לימודים בארץ הקודש. הוא עלה על האונייה (...) והגיע אל ישיבת מרכז הרב בירושלים. חצי יום למד בישיבה, ובחצי השני שמע שיעורים והרצאות בנושאים תורניים שונים.

הוא זוכר את חבריו לחדר, שלמה ריסקין ושולם שטרן, שניהם היום רבנים מוכרים. "אבל אני לא נמשכתי לתחום הרבנות", הוא מעיד על עצמו, "בעיקר לאחר שנוכחתי בקשיים שחווה אבי. מארץ ישראל התלהבתי מאוד, ולמרות ששבתי לארה"ב, התחלתי לטפח חלום קטן, אי שם בפנים..."

שמשון סיים תואר במשפטים בהרווארד והתקבל לעבודה במשרד מכובד בניו יורק. באותה תקופה התחתן עם אשתו, לה הוא נשוי 42 שנה, עם חמישה

ילדים ו־23 נכדים (בינתיים). "אגב אביה של רעייתי, ר' חיים יהושע מרדכי בט, היה רב ואיש עסקים מפורסם בהארטפורד, קונטיקט, וניהל התכתבות ענפה עם הרבי", הוא מביא את הקשר החב"די הפעם מצד אשתו. "לצד הביזנס המשגשג שלו, הוא שימש בהתנדבות כרב בית הכנסת 'ישראל הצעיר' ונשיא בית הספר היהודי המקומי, ובזכותו התקרבו אנשים רבים ליהדות. חמי, שנפטר לפני יותר מ־25 שנה, היה עבורי דוגמה ומופת לשילוב בין עולם העשייה ליהדות".

והוא צוחק כשזוכר, איך ערב נישואיו, פנה השווער שלו לשאול את הרבי אודות החתן החדש שעומד להתווסף למשפחה. המזכיר הרב חדקוב יעץ לו להתעניין אודות שמשון ב... ישיבת מונטריאול, שם למד כאמור תקופה קצרה. "כמובן שמנהל הישיבה המליץ מכל הלב", הוא מחייך. המנהל, כזכור, הוא דודו של הלפרן...

"אגב, עוד קשר חב"די הוא משפחת לנדא, הרב יעקב לנדא הוא דוד אמי", מוסיף עורך הדין. במשך 14 שנה השתתף בשיעור החסידות השבועי, שמסר הרב לנדא זצ"ל, בפני אקדמאים, יוזמה אותה ממשיך בנו הרב אליהו לנדא, עד היום, כששמשון לא מחסיר אף פעם. "ולפני החתונה שלח הרבי לחמי את נוסח

ער"ד שמשון הלפרן ובנו אלי אצל הרבי לפני עשרים שנה

במשך כחצי שנה בדקו עלי, ביררו אודות"י וחקרו כל פרט בעברי, כראוי למי שמבקש לכהן בתפקיד כה רגיש ומסווג. רק לדוגמה: במסגרת שנות"י במערכת הביטחון נסעתי לחו"ל עם צוות, כולנו תחת שמות בדויים, וניסחתי חוזים לעסקאות כלי נשק רבות...

הברכה הרגיל, בו בירך שהחתן, אני, יהיה חסיד". ו...? אנחנו לא מתאפקים, והוא מצטחק. "הכו", אומר. "אנחנו רק בתחילת הסיפור".

רוכש צוללות

לאחר נישואיו, החליט הזוג הצעיר שרצונו לגור בארץ. גם אשתו הייתה שנה בישראל, וגם היא התלהבה וראתה בה את ביתה. הנושא, זוכר הלפרן, נידון כבר בפגישה הראשונה ביניהם, והם גילו הסכמה מלאה. לאחר החתונה ביקרו בארץ ובכותל, שחודשיים קודם שוחרר במלחמת ששת הימים, וזה חיזק את החלטתם. בינתיים הוא המשיך לעבוד במשרות מכובדות בניו יורק ובמישיגן. יום אחד הוא קם, טס ארצה והתקבל לראיון עבודה במערכת הביטחון.

"השנה הייתה 1970, תקופה ביטחונית לא קלה במדינה, והמשרה אליה התראיינתי הייתה עוזר ליועץ המשפטי. חלק מתפקידי המשרד, הוא עסקאות רכישת נשק, הכוללות ניסוחי חוזים מסובכים באנגלית, נסיעות ולחיצות ידיים. זה היה התפקיד אליו הצגתי מועמדות.

"במשך כחצי שנה בדקו עלי, ביררו אודותיי וחקרו כל פרט בעברי, כראוי למי שמבקש לכהן בתפקיד כה רגיש ומסווג. רק לדוגמה", הוא שולף לנו מזיכרונו כמה פרטים, שכנראה מותר לו לספר, "במסגרת שנותיי במערכת הביטחון נסעתי לחו"ל עם צוות, כולנו תחת שמות בדויים, במסגרת רכישת צוללות וניסחתי חוזים לעסקאות כלי נשק רבות".

שמשון התקבל לתפקיד, והמשפחה שמנתה אז זוג צעיר ושתי בנות עלתה ארצה, כשמשדה התעופה נסעו היישר למרכז קליטה ב... כפר חב"ד. "בלי כוונה", הוא מושך בכתפיו בחיוך. היו אלה הימים שאחרי מלחמת־ששת־הימים, וזרם גדול של עולים מארה"ב הגיע ארצה. בכפר נבנה מרכז שקיבל בזרועות פתוחות רבים מהם, ביניהם ההלפרנים. "לאורך כל חיי היו לי הצטלבויות חוזרות ונשנות עם חב"ד", הוא יודע לומר ממרום 70 שנותיו. "כאילו לא נותנים לי לסטות יותר מדיי לצדדים, מכוונים אותי מלמעלה: זו הדרך".

אחרי שלוש שנים במערכת הביטחון, החליט שמשון להמשיך הלאה. זו הייתה העבודה הכי מעניינת במהלך כל חייו, הוא מעיד, אך מאידך מדובר במשכורת ממשלתית זעומה, בעוד בתחום הפרטי יכול היה להרוויח באותו תפקיד פי כמה. מבין ההצעות שקיבל, זו של חברת עץ בשם 'עץ לבוד' נראתה לו ביותר. באפריל '73 הוא פנה לבוס שלו, היועץ המשפטי במערכת הביטחון דאז מר יוסף צ'חנובר, להודיע על עזיבה.

"ואז הוא שואל אותי", מספר שמשון, "קיבלת רשות מהרבי לצאת ממערכת הביטחון?"

"הבטתי בו בפליאה. מה ליהודי גלוי הראש הזה ולרבי? רק מאוחר יותר נודע לי על מערכת הקשרים הענפה של הרבי עם מר צ'חנובר.

"לשאלתו־דרישתו, לשאול את הרבי, עניתי כמובן

הדפסת התניא ב'תעשיות לייזר'. בתמונה נראים: מר יעקב מרידור, מר דן מרידור והרב זושא פרוס

בשלילה. הכרתי אז את הרבי, אך לא חשבתי כלל להיוועץ עמו. ואז סיפר לי הבוס, שבתקופה האחרונה הייתה קבוצה של אנשי ביטחון שהתכוננו לעזוב את המערכת, אך הרבי 'לא נתן להם', כדבריו. כפי הנראה הוא שאל את הרבי אודותיהם וקיבל תשובה שלילית, שגרמה להם להישאר בינתיים בתפקידיהם. "כעבור כמה חודשים", משלים הלפרן את התמונה, "פרצה מלחמת יום הכיפורים. אז הבנתי מדוע התעקש הרבי על הישארותם של הגורמים הביטחוניים. אין ספק, שעזיבתם הייתה פוגעת בהתמודדות המלחמתית בצד הישראלי".

תלוי במצב

שמשון עצמו לא היה שותף למערכה הצבאית שפרצה. כבר קודם לכן קיבל בחיוב את ההצעה מ'עץ לבוד' ועבר לעבוד בחברה, שהייתה אחת מהראשונות שהונפקה בבורסה האמריקאית. הבוס שלו, מר יוסף קרמרן ז"ל, היה אישיות מפורסמת אז בארץ

קשה לי אף יותר. כבר למחרת רשם לו / לי הרבי: 'כיוון שהדבר תלוי במצב בארץ ישראל תובב"א, בעת שחייב להחליט על זה, יתייעץ עם ידיד מבין מה לעשות. אזכיר על הציון'.

"הייתה זו תשובה אלוקית", מתרגש בן שיחנו. "עמדתי נדהם. איך אדם כה רחוק ממני, שמעולם לא פגש אותי ולא הכיר את הסיטואציה, יכול לראות לטווח רחוק כל כך? נאמן לתשובת הרבי נותרתי בתפקידי, וכעבור כשנה הבנתי בדיוק לאיזה 'מצב בארץ ישראל' הייתה כוונתו".

והוא מפנה אותנו אל ספרי ההיסטוריה, בהם מתואר באריכות מהפך '77, הפעם הראשונה מאז הקמת מדינת ישראל, בה עלתה מפלגת ימין לשלטון. מנחם בגין בראשות הליכוד, התיישב על כס הממשלה, ואחד מצעדיו הראשונים היה לקחת על אחריות המדינה את כל ההתחייבויות כלפי משפחות חללי המחתרות, גם את החובות. קרמרמן וחברת עץ לבוד ניצלו.

"נפעם מתשובתו הרואה־למרחוק של הרבי, נשארתי כמובן לעבוד בחברה. בינתיים, מצאתי עצמי עושה שעות רבות בחברת הבת שלה, 'תעשיות לייזר'. זו, בראשותם של יוסף קרמרמן ויעקב מרידור, פיתחה את נושא הלייזר בעולם הרפואה. באותן שנים

הייתה זו תשובה אלוקית. עמדתי נדהם. איך אדם כה רחוק ממני, שמעולם לא פגש אותי ולא הכיר את הסיטואציה, יכול לראות לטווח רחוק כל כך? נאמן לתשובת הרבי, נותרתי בתפקידי, וכעבור כשנה הבנתי בדיוק לאיזה 'מצב בארץ ישראל' הייתה כוונתו

והחברה שבבעלות משפחתו הייתה אחת המצליחות באותה תקופה עם עסקאות בינלאומיות בלבודי עץ, פורמייקה ודומיהם.

"לאחר כמה שנים בעץ לבוד, נקלעה החברה למשבר", הוא ממשיך לספר. "מר קרמרמן היה מאותם אלה שחתמו על ערבות לאלמנות האצ"ל והלח", שהממשלה לא הכירה בהם אז כחללים ולא תמכה במשפחותיהם. כמה אנשים התארגנו יחד לעזור להם, הבוס שלי ביניהם. התוצאה הייתה שכעבור כמה שנים, בהן העברנו תמיכה קבועה ומשמעותית, נקלע קרמרמן למצב קשה, מה שהשפיע על החברה כולה.

"הייתי חסר אונים. היה זה מקום עבודתי, לא רציתי שהוא ייסגר, וגם ידעתי כי קרמרמן לא יחזור בו מהתחייבויותיו. במהלך שיחה עם דודי הרב לייבל קרמר, שחתי בפניו אודות הקשיים אליהם נקלענו, והוא פסק: 'בבעיה כזו פונים אל הרבי!'.

"לא ידעתי איך להגיב על הכרזה שכזו, אך התשובה שענה הרבי לרב קרמר, ששאל עבורי, הייתה

זה נמצא, בדמות אחד מחבריו של קרמרמן, 'מאכער רציני' כהגדרתו מלאת החיבה של שמשון, שהיה מציע לקרמרמן עסקאות שונות מעת לעת.

"סיפרתי לו על תשובת הרבי ועל הדילמה, האם להישאר במשרה בחברה בורסאית יציבה ומשגשגת או ללכת על 'סטארט אפ' (מהזמנים שטרם נולד הביטוי הזה...) הרפתקני, שייתכן ויצליח בקנה מידה עצום, אך גם ההפך לא ממש מופרך? 'אתה תהיה

בחתונה של בן הברים, פגשתי את 'הטרקטוריסט', החסיד הרב דונין. במהלך שיחת ההיכרות הקצרה, סיפרתי לו אודות תשובתו של הרבי. "נו, ופתחת משרד?' הוא התעניין. "עוד לא, הודיתי. את תגובתו לא אשכח, וכנראה גם לא שאר האורחים סביבנו - "אפיקורוס!!!" הוא צעק עליי, נדהם ומזועזע כולו.....

דובר פיננסי בתעשיות לייזר, המשרה אליה הגיע, כך, לך על הלייזר. זה העתיד'. "וכך, אחרי שבע שנים בעץ לבוד, עברתי לחברת הבת, תעשיות לייזר", מסכם עורך הדין פרק נוסף בחייו. "ההחלטה לוותה בחשש רב, אך עם השנים ראיתי כיצד החברה מתבססת ונוטלת חלק חשוב בהתפתחות בתחום הלייזר הרפואי, כפורצת דרך".

שבע שנים נוספות כיהן כיועץ המשפטי, מזכיר

רבינוביץ'. "אני חושב ששם התחיל הקשר החב"די העמוק שלי", מתחיל סוף סוף לענות על השאלה הראשונה שלנו, אי שם בתחילת השיחה. הוא מספר כי במקביל לעבודתו בתעשיות לייזר, החל להשתתף בשיעורי החסידות אצל הרב יעקב לנדא קרוב משפחתו, ולסייע למייסד בית חב"ד בפתח תקווה, ר' בנימין רבינוביץ'.

"באותה תקופה, התחלתי גם לחלק עלוני חב"ד, משימה שאני מקפיד עליה יותר מ־25 שנה", הוא גאה לספר. דרך חלוקת העלונים, הכיר את ר' יצחק פיין, שהפגיש אותו עם ר' זוסיא פרוס. בעקבות ההיכרות הזו, החל הרב זוסיא למסור שיעור תניא שבועי בתעשיות לייזר, ובשיתוף פעולה עם שמשון קיים בה את הדפסת התניא. "זה אולי התניא היחיד שמופיע עליו שמה של החברה שבה הוא הודפס", והוא מרים את הספר ומראה לנו.

"בפתח תקווה נולדה בתנו השלישית, לפני 37 שנה. אחרי כמה שנים סידר לנו דודי יחידות אצל הרבי", נמשך הסיפור. "נסענו, אשתי ואני. הרבי הביט בדף שכתבתי בחדר ההמתנה, ואז אמר לי: יש תורת אמת ותורת חיים. אתה עורך דין, וככזה אתה רגיל לעשות פשרות, אך עליך לדעת כי חשוב להיות איש אמת ולא להתפשר בדברים החשובים.

ולגבי תורת חיים, המשיך הרבי, יש לקיים מצוות בגלוי ובחיות. דבריו אלו של הרבי", מתרגש הלפרן, "חזיקו אותי מאוד ונתנו לי הרבה כוח, כיהודי שומר מצוות בין אנשים שאינם כאלה. הרבי גם נתן לנו ברכה עבור הילדים ובהקשר לזה נתן עוד ברכה מיוחדת, וכשיצאנו שאלתי את המזכיר הרב גרונר לפשרה. 'אולי זה ברכה לבן זכר', אמר לנו, ואכן, כעבור שנה נולד בנו, אליהו מנחם".

אותו בן, אגב, מתגורר כיום עם משפחתו ביישוב ברוכים, בו אין בית חב"ד. בי"ט כסלו האחרון ארגן שם התוועדות, ובמשך השנה הוא מקיים פעילות 'ופרצת' מיוזמתו הפרטית. כשהיה ערב בר המצווה, נסע עם אביו ל־770, אבל לזה, אומר שמשון, עוד נגיע בהמשך.

"יום אחד, אמר לי השליח בפתח תקווה, הרב רבינוביץ': 'אתה פעיל, לומד חסידות, יזמת שיעור שבועי במקום העבודה שלך והדפסתם שם את התניא. מה הלאה?' ניסה לרמוז לי. אז עשיתי צעד", צוחק שמשון, "ונרשמתי כחבר בספר הטלפונים 'דפי חב"ד'... אחרי כל זה, התחלתי לקרוא לעצמי חב"דניק..."

"בשנת '87 פגשתי את פרופסור ברנובר", הוא שב לחייו העסקיים. "הוא סיפר לי אודות קריאתו של הרבי, להתכונן לקראת גל עלייה גדול מרוסיה, והציע לי להצטרף ליוזמה שלו, הקמת חברת 'סיי טק', שתעסיק ותספק פרנסה לאנשי המדע, שיעלו ממדינות חבר העמים.

"זה היה נשמע לי מעניין. בנוסף לכך, בארה"ב משם אני מגיע, ישנה מסורת כזו, בה מדי כמה שנים נוטלים פסק זמן מעסקים ופועלים למען הציבור. המשכורת שהוצעה לי הייתה פחות טובה מזו שבתעשיות לייזר, אך האפשרות להיות חלק מחייליו של הרבי, דיברה אליי מאוד.

"עזבתי שם, והתחלתי לעבוד בסיי טק, מביא איתי אנשים שהכרתי במהלך שנות עבודתי: מנהל הפיתוח, אחראי הכספים ואיש השייווק – לב החברה. באותו זמן, התרחשה נסיעתי לרבי עם בני מנחם, וכשעברנו בחלוקת דולרים ביקשתי ברכה עבור החברה החדשה. תשובתו של הרבי הייתה: 'לא סתם הצלחה, מאנוגה (מאוד, ברוסית) הצלחה'.

"ובאמת", מציין עורך הדין, "מכל המקומות בהם עבדתי (חכו, יש עוד בהמשך), סיי טק היא היחידה שנותרה כפי שהיא, ולא נמכרה או התמזגה עם חברות אחרות. היא הייתה ועודנה, מקור פרנסתן של משפחות רבות, ועולים לא מעטים, חייבים לה את

התאקלמותם המוצלחת בארץ ישראל".

'לא' ו'כן'

פחות משנתיים עברו ושמשון, ש'זיץ פלייש' כבר הבנו שאין לו, המשיך הלאה. התחנה הבאה: חברת אלסינט, אז (שנות ה־80') המובילה ההיי טקית בארץ בתחום ההדמיה הרפואית. הוא עבד בה כיועץ משפטי וחבר הנהלה, עבודה לא קלה.

"ושם, בתוך החברה, היה גם בית חב"ד", הוא מספר. "חסיד בשם מרדכי. היום סופר סת"ם, ואז – אחד מעובדי החברה בצוות בקרת איכות. במרכז הבניין שכן חדר עבודתו, שלט 'בית חב"ד' מתנוסס

הרבי הביט בדך שכתבתי בחדר ההמתנה, ואז אמר לי: יש תורת אמת ותורת חיים. אתה עורך דין, וככזה אתה רגיל לעשות פשרות, אך עליך לדעת כי חשוב להיות איש אמת ולא להתפשר בדברים החשובים

על דלתו. כל יום התקיימו אצלו שיעורים, הוא הציע תפילין לשאר העובדים, ובאחת ההזדמנויות סיפר, כי פעם קיבל מהרבי ברכה ל'אלסינט'. עבורי", מספר שמשון, "היה זה כבר מקום העבודה ההיי־טקי השלישי בו זכיתי לברכתו של הרבי".

במשך שמונה שנים החזיק שמשון מעמד (!) באלסינט. לקראת סוף התקופה קרה 'דבר מעניין', כלשונו, כשאחת ממכרותיו הציעה לו לפתוח יחד, משרד עורכי דין פרטי. למוד ניסיון, פנה הלפרן לשאול את הרבי. היו אלה הימים שאחרי ה'סטרוק', והתשובה הגיעה דרך המזכיר הרב קליין: הרבי ענה 'לא' לגבי השותפות ו'כן' בעניין פתיחת משרד עצמאי.

"אבל חששתי לקחת על עצמי סיכון כזה, ונשארתי", הוא משחזר. "עברו עוד שנה ושנתיים, ובחתונה של בן חברים, פגשתי את 'הטרקטוריסט', החסיד הרב דונין. במהלך שיחת ההיכרות הקצרה, סיפרתי לו אודות תשובתו של הרבי.

"'נו, ופתחת משרד?' הוא התעניין.

"עוד לא, הודיתי.

"את תגובתו לא אשכח, וכנראה גם לא שאר האורחים סביבנו", צוחק שמשון. "אפיקורוס!!!" הוא צעק עלי, נדהם ומזועזע כולו. "קיבלת הוראה

מפורשת מהרבי, עברה יותר משנה ולא עשית דבר בנידון"...

"ואז, לפני יותר מ־12 שנה, הלכתי ופתחתי משרד פרטי". וזו לא רק תקופת המשרה הארוכה ביותר שלו, אלא גם מקום העבודה של עורך הדין הלפרן, בן ה־70, עד היום.

-

כיום, הוא כאמור, מסייע רבות לפעילות החב"דית ביישוב מגוריו, ב־24 השנים האחרונות, קרני שומרון. בשלושת השנים האחרונות אף השתתף בכנס השלוחים בתור 'בעלבית' תומך כלכלית. בכל נסיעה שלו לניו יורק, הוא מקפיד לנסוע היישר מהשדה אל הציון, מתפלל ומבקש ברכה עבור משפחתו ועבודתו. "פעם ביקשתי במיוחד על הילדים, ששניים מהם מתגוררים בטלמון, אחד בברוכים ואחד באלון שבות", הוא נזכר. "בעת צאתי מהציון עברתי דרך החדר שבכניסה, ועיניי חלפו על פני המסך הגדול, שמקרין כל העת, אפיזודות מחלוקת דולרים ועוד. בדיוק אז עבר לפני הרבי, איירה רפפורט, שהחזיק בידיו תבליט גדול של יהודה ושומרון, והרבי נתן לו ברכה על כך. באותו רגע מרגש הרגשתי שתפילתי נענתה וקיבלתי גם אני את הברכה שביקשתי".

הוא נזכר בברכה נוספת, שנים קודם לכן, עת חלתה אמו בסרטן דם הדומה ללוקמיה. "הרופא שלה התקשר אליי והציע שאגיע מיד לאמריקה, כי אלו ל"ע ימיה האחרונים. הרב מיכאל קרמר, אחיינה של אמי, אירח אותם וליווה אותה ואת אבי ל־770 לפני הרבי, והם סיפרו לו על המחלה הקשה ודברי הרופאים.

"הרבי עשה תנועה נחרצת בידו, מעין תנועת ביטול כזו. מאותו יום חיה אמי שבע שנים נוספות, שבע שנים, מעבר למה שניבאו לה כל רופאיה". אגב, בית הכנסת של חב"ד בקרני שומרון, נקרא על שם ולעילוי נשמת הוריו של עורך דין הלפרן, אות הוקרה מאת השליח המקומי, הרב יצחק כהן וקודמו הרב מרדכי שלטר, עבור תמיכתו רבת השנים, העזרה בכל פעילות, השיעורים והעלונים ועוד. "רק בי"ט כסלו האחרון השתתפו אצלנו כמאה איש", נוצצות עיניו.

ה'אצלנו' שזורם מפיו בטבעיות, מחזיר אותנו אל שאלת הפתיחה, שכבר קיבלה מענה לאורך השיחה, אך רצינו לשמוע זאת מפורשות. אז היום אתה חב"דניק? אנחנו שואלים.

"בלב ונפש", הוא מכריז.

"נכון", הוא מוסיף אחרי רגע, "אני לא לובש את הביגוד החב"די (אם כי מתפלל עם גארטל, כזכור), אבל אני חושב, שזו השליחות שהטיל עלי הרבי. כמו חב"דניקים אחרים, שנראים כמו חסידי סאטמר, או כל סממן חיצוני אחר, יש חב"דניקים שלבושים כמוני. כל אחד מאיתנו, בדרכו ובלבושו שלו, פועלים יחד למען אותה מטרה. כולנו חיילים של המפקד, המנהיג האחד והיחיד, מתפללים ומקווים להמשיך ללכת בדרכו ולפעול כפי הוראותיו".